

ÍNDICE

O libro.....	13
Réprobo (Invocación primeira)	14
Segunda invocación	16
O tempora o mores.....	17
Carta de viños:.....	18
Chandon de Briailles	18
Muscadet	18
Medoc.....	19
Das Rheingold.....	19
Xardín queimado I	21
Estampas clásicas.....	27
Aquiles ante o ocaso	27
Monólogo de Sócrates á espera da cicuta.....	27
De amore.....	28
Nietzsche ante a loucura	29
Insólitos monólogos: Adrián Solovio a Marlene Dietrich, Berlín, 1930	29
Crónicas do sochantre	30
Ariadna	31
Narciso.....	31
Hamlet I.....	32
Hamlet II	33
Das fliegende höllander (O Holandés Errante)	33
Pervivencia de Van Eyck	34
Francesco Guardi	35
epístolas de ninguén	36
I.....	36

II	36
III	37
IV	38
V	38
VI	39
VII	39
Xardín queimado II	41
Crononimia	46
Salmo da noite (a Lois Pereiro)	47
Luz.....	49
Arte de afinación	50
Valor	51
Catarse.....	52
O corno inglés.....	53
Azar	54
Interpretacións de Claude Lorrain	55
I.....	55
II	55
III	55
IV	55
V	56
VI	57
VII.....	58
Agrícola	58
Deixarte levar	60
Outono.....	61
Xardín queimado III.....	62
Saturno	68

I.....	68
II	68
III	69
IV	69
V	70
Círculo.....	71
Do alto dun outeiro.....	72
Brinde.....	73
Definición da sombra.....	74
L'ascension et la chute de Julien Sorel, personnage légendaire.....	75
Guía do secreto país	76
Cidade de Saturno.....	77
I.....	77
II	78
Visitación.....	80
O (pouco) que sei de Cleopatra.....	81
Pozo	82
Beleza.....	83
Verónika	84
Consideracións domésticas.....	85
Braga	86
No hospital en ruínas.....	87
Xardín queimado IV.....	88
Interludio á xeografía de Polonia.....	93
Fotos de familia	94
I Carta á nai no día de defuntos.....	94
II León Fernández Díaz.....	96
III Aquel señor maior	97

IV De Manuel, o carpinteiro	98
V O espírito da Historia.....	99
VI Ana, digo Ofelia	99
VII Arte de contar	100
VIII Camareiro.....	101
Seeds of time	103
Nova lección sobre as aves.....	104
Uma Casa Portuguesa	105
O importante que é aprendermos como se pon unha mesa.....	107
Ten piedade, solpor	109
As áncoras da luz e as rodas de Saturno	111
I.....	111
II	111
III	112
IV	113
V	114
VI	115
VII.....	115
VII.....	39
VIII.....	116
IX	117
Onírico Homero	118
Il mito di Amore e Psiche	121
E cumprirás o teu destino de ruína.....	122
Do fracaso.....	123
Final.....	128
Altar	129

O LIBRO

do corpo que se afunde nalgún naufraxio vello
seguindo o rumbo escuro dos barcos
a caer
nos leitos abisais
nas covas da tristeza
emerxe algunha vez
a xeito de bandeira
o libro que non foi escrito aínda
o incógnito volume que todos procuramos reler
porque intuímos
que un día xa foi noso
estivo entre estas mans
durmiu baixo estes ollos
feliz de que alguén fose as liñas percorrendo
acaso como o amante
que doce deambula
coa xema dos seus dedos as costas do silencio
mais nunca foi escrito
non consta que existise
rexistro que non gardan andeis ou bibliotecas
imprentas linotipias axentes e editores
procuran o seu rastro
perseguen a súa sombra
difunden a noticia
a sede por topalo
convócanse concursos
concédense brasóns
e premios grandes bolsas en linguas e provincias
e o libro non asoma
feliz segue a durmir
no rapto en que o deteñen a falta e o desexo

RÉPROBO (INVOCACIÓN PRIMEIRA)

Poesía,
Perenne altar dos sacrificios da linguaxe,
Tabernáculo e sagrario,
Mirador das emocións
E pavillón dos fracasos,
Ti tamén andas no tempo,
A rebolos enchoupada na lama da historia,
Como un pelouro que os anos transportasen
Río abaixo sen destino.
Foron moitas no decurso das voces dos séculos
As linguaxes que te amaron,
Entre a queixa e o clamor,
Entre o canto e o berro,
A tentar a salvación
Do teu corpo caído na enxurrada dos días,
Mestra escura do enigma,
Sixilosa institutriz da flor dos segredos.
Hai xa lustros que frecuento o poder do teu ditado,
Os imperios en que brotas entre as ás dunha palabra,
Carretando o señorío dos idiomas
E vertendo o aceite aceso das túas chammas
Sobre o lombo fatigado dos seus mudos pronomes.
Moitas foron as xornadas que pasei
En silencio procurando o arrebatado do teu voo,
Taciturno e reservado na túa espera,
Coa afonía da noite á procura do ton
Que me había proxectar na eternidade.
E só agora me desvelas,
Xa vertidos tantos anos,
Que o camiño do devir nos leva a todos,
Inocentes e agudos, crédulos e astutos,
Na derrota sen fin do teu río de verbos,
Aforcados e extintos,

Uns anacos de pau que se perden.
Poesía,
Perenne altar dos sacrificios da linguaxe,
Sixilosa institutriz,
Mestra escura.

SEGUNDA INVOCACIÓN

Museo do falar con música ou con arte.
Hospital dos derrotados,
Apousento ou hospedaxe.
Casa dos mancados nas contendas do tempo,
Morada dos vencidos da ilusión,
Residencia dos entullos do desastre.
A ti, nobre edificio, oratorio da conciencia,
Presento esta bandeira esfarrapada,
Retallos onde o cisne e o loureiro,
A harpa e o río deixaron de fluír,
E houbo un vento que os salvou,
Basílica dos soños,
Catedral.
Recanto das ideas e dos himnos.
Harmonía:
Par entre os impares e acorde entre os desacordes,
Curva das rectas e tebra de luz,
Límite da desmesura.